

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/309/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113231795
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5113231795.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: Telervis Plus a. s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený JUDr. Alanom Strelákom, advokátom s miestom výkonu činnosti Na vřšku 12, 811 01 Bratislava, IČO: 31 819 702, proti odporcovi: B. O., G.. XX.XX.XXXX, G. K. Z. U. XXXX/X, XXX XX Ž., toho času na neznámom mieste pobytu, štátny občan SR, o zaplatenie 643,25 eur s prísl. a zmluvnými pokutami takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 453,25 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 453,25 eur od 11.07.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh o zaplatenie sumy 305,50 eur spolu s úrokmi z omeškania:

- vo výške 9,5 % ročne zo sumy 643,25 eur od 12.08.2011 do 10.07.2014,
  - vo výške 9,5 % ročne zo sumy 190,- eur od 11.07.2014 do zaplatenia a
  - vo výške 1,35 % ročne zo sumy 453,25 eur od 11.07.2014 do zaplatenia,
- zamieta.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Určuje, že zmluvná podmienka obsiahnutá v ust. čl. 3 Obchodných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320110226 uzavretej medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom dňa 29.01.2011, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II. zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky.“ je n e p l a t n á z dôvodu jej neprijateľnosti.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 02.09.2013 podaným na Okresnom súde Žilina dňa 30.09.2013 domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 643,25 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 643,25 eur od 12.08.2011 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 115,50 eur (t. j. mesačná pokuta vo výške 16,50 eur x 7 mesiacov omeškania od augusta 2011 do februára 2012), ako aj nahradiť mu trovy konania.

Návrh na začatie konania skutkovo navrhovateľ odôvodnil tým, že dňa 29.01.2011 bola medzi ním a odporcom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 320110226 na čiastku 500,- eur za odplatu vo výške 190,- eur. Zmluvou sa odporca zaviazal celkovú čiastku vo výške 690,- eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 2,50 eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 68,25 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdil odporca podpisom zmluvy. Odporca celkovo do dňa podania návrhu uhradil sumu 46,75 eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 41,75 eur bola uhradená dňa 28.06.2011. V súlade s čl. II. zmluvy bol odporca povinný hradiť v 13 mesačných splátkach, pričom prvá splátka bola splatná 10 deň po uzatvorení zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Vzhľadom na to, že odporca neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke zo dňa 13.09.2011 upozornil odporcu na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 17.02.2012 oznámil odporcovi, že celý dlh (zahrňujúci nesplatenú časť úveru a poplatku za správu úveru) sa stal splatným ku dňu 11.08.2011. Po zosplatnení záväzku neeviduje žiadnu ďalšiu úhradu. Ku dňu vypracovania návrhu tak činí dlžná čiastka sumu 643,25 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s poplatkom za správu úveru v celkovej sume 690,- eur a čiastkou vo výške 46,75 eur, ktorá bola uhradená odporcom (690,- eur - 46,75 eur = 643,25 eur). Ďalej navrhovateľ uviedol, že v zmysle bodu 3 Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, sa odporca zaviazal uhradiť v prípade porušenia podmienok zmluvy o úvere aj zmluvnú pokutu vo výške vo výške 3,30 % z istiny úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa odporca dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Keďže istina úveru je vo výške 500,- eur, tak dohodnutá mesačná zmluvná pokuta je vo výške 16,50 eur (t. j. 3,30 % z 500,- eur = 16,50 eur). Vzhľadom na uvedené je odporca podľa zmluvy o úvere povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 16,50 eur za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. V zmysle ust. § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. si uplatňuje úhradu zmluvnej pokuty až do dosiahnutia maximálnej prípustnej hranice určenej v citovanom ustanovení, t. j. do dosiahnutia výšky poskytnutých finančných prostriedkov, pričom výška sankcií za omeškание nesmie presiahnuť maximálnu výšku v zmysle ust. § 3a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Po dosiahnutí tejto výšky si navrhovateľ uplatňuje úhradu zákonného úroku z meškания v zmysle ust. § 3a ods. 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Navrhovateľ k návrhu pripojil fotokópie zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320110226 zo dňa 29.01.2011, Obchodných podmienok, predžalobnej upomienky - výzvy k úhrade dlžnej sumy zo dňa 13.09.2011 spolu s hromadným poštovým podacím hárkom zo dňa 14.09.2011, oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 17.02.2012 spolu s hromadným poštovým podacím hárkom zo dňa 20.02.2012.

Odporca sa k návrhu, ktorý mu bol doručený náhradne podľa ust. § 48 ods. 2 O.s.p. dňa 09.07.2014 (úradný záznam na č. I. 33 spisu), písomne nevyjadril.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o drobný spor po poučení účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 22.08.2014, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli dňa 15.08.2014.

Súd na základe navrhovateľom predložených listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

Navrhovateľ ako veriteľ prostredníctvom obchodného zástupcu a odporca ako dlžník uzatvorili dňa 29.01.2011 zmluvu označenú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 320110226 (na č. I. 3 spisu). Na základe uvedenej zmluvy sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi peňažnú sumu vo výške 500,- eur. Tento úver mal byť poskytnutý bezúčelovo za odmenu vo výške 18 % z istiny a úrok vo výške 20 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a za odmenu vo výške 5 % z istiny a úrok vo výške 14 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov (ďalej len odplata, ktorý zahŕňa ako odmenu, tak dohodnutý úrok). Odporca svojím podpisom na zmluve potvrdil prevzatie uvedenej peňažnej sumy, na základe čoho mal súd za preukázané, že odporca prevzal v deň uzavretia zmluvy, t. j. dňa 29.01.2011 uvedenú peňažnú čiastku (čl. I. zmluvy). Odporca sa v zmluve zaviazal, že navrhovateľovi splatí istinu vo výške 500,- eur a odplatu vo výške 190,- eur, celkom tak sumu 690,- eur v 13-tich mesačných splátkach, a to prvých troch mesačných splátkach vo výške 2,50 eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10-tich mesačných splátkach vo výške 68,25 eur so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzatvorení zmluvy, pričom každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia mala byť splatná na 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Ďalej sa účastníci dohodli, že veriteľ je oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivkej splátky, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Zároveň bol v zmluve uvedený doporučený termín úhrady 16. dňa v mesiaci. Priemerná RPMN v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. bola ku dňu podpisu zmluvy pri splatnosti úveru 13 mesiacov uvedená vo výške 44,57 % a pri splatnosti úveru na 7 mesiacov nebola uvedená. (čl. II. zmluvy).

V čl. 1 Obchodných podmienok (na č. I. 3 rub spisu), ktorými sa mal riadiť zmluvný vzťah účastníkov a s ktorými bol odporca uzrozmeneň, čo mal potvrdiť svojim podpisom, bolo ustanovené, že RPMN činí pri splatnosti úveru na 13 mesiacov 67,70 % a pri splatnosti úveru na 7 mesiacov 66,19 %.

V čl. 2 Obchodných podmienok bolo ustanovené, že konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle zmluvy o úvere rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru.

V čl. 3 Obchodných podmienok bolo uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II. zmluvy, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zároveň zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa odporca dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky.

Súd v ďalšom považoval za nesporné tvrdenie navrhovateľa, že odporca doposiaľ na daný záväzkovo-právny vzťah medzi účastníkmi uhradil sumu vo výške 46,75 eur, pričom posledná úhrada vo výške 41,75 eur bola vykonaná dňa 28.06.2011.

Listom zo dňa 13.09.2011 označeným ako „Predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy“ (na č. I. 4 spisu) žiadal navrhovateľ odporcu o úhradu neuhradenej sumy 205,50 eur do 5 dní od obdržania výzvy s upozornením, že inak si uplatní svoje právo a po uplynutí 15-dňovej lehoty v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a budú voči odporcovi uplatnené aj všetky dojednané zmluvné sankcie. V zmysle pripojeného hromadného poštového podacieho hárku (na č. I. 5 spisu) bol tento list podaný na odoslanie poštovému doručovateľovi dňa 14.09.2011 s uvedením adresy odporcu na doručenie P. XXXX, XXX XX Ž.. Súd však nemal preukázané, že uvedený list sa dostal do dispozičnej sféry odporcu.

Listom zo dňa 17.02.2012 označeným ako „Oznámenie o zosplatení záväzku“ (na č. I. 6 spisu) oznamoval navrhovateľ odporcovi, že záväzok vyplývajúci z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320110226 bol v súlade so zmluvnými podmienkami zosplatený ku dňu 11.08.2011 z dôvodu omeškania odporcu s jeho splácaním. Ďalej uviedol, že istina, vrátane úroku a zmluvnej odmeny je zosplatená v celkovej výške 643,25 eur. V zmysle pripojeného hromadného poštového podacieho hárku (na č. I. ... spisu) bol tento list podaný na odoslanie poštovému doručovateľovi dňa 20.02.2012 s uvedením adresy odporcu na doručenie P. XXXX, XXX XX Ž.. Súd však nemal preukázané, že uvedený list sa dostal do dispozičnej sféry odporcu.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 11.06.2010,

tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 30.11.2011, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 2 písm. b), d), h), i), j) a l) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010, na účely tohto zákona sa rozumie b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 30.11.2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku

5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.12.2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa ust. § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ust. § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom do 01.03.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku

Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 53a ods. 1 OZ v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ust. § 54 ods. 2 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 544 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ust. § 544 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 559 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, splnením dlh zanikne.

Podľa ust. § 563 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 657 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa ust. § 658 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v znení účinnom do 31.01.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa ust. § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (§ 53a OZ) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Zmluva o úvere podľa ust. § 497 ObZ je v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) ObZ v znení účinnom do 31.01.2013 absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, to znamená, že sa vždy spravuje ObZ bez ohľadu na to, kto je subjektom týchto vzťahov (podnikateľ alebo iná osoba). Zmluva o úvere je zmluvou konsenzuálnou, lebo vzniká už dohodou zmluvných strán o jej obsahu. Na jej vznik sa nevyžaduje aj faktické poskytnutie úverových prostriedkov. ObZ v základnom ust. 497 vymedzuje nasledujúce podstatné časti úverovej zmluvy: a) určenie zmluvných strán, b) určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, c) záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky, d) záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Dohoda o uvedených podstatných častiach zmluvy je nevyhnutná na to, aby vznikla úverová zmluva (§ 269 ods. 1). Ak nedôjde k dohode hoci len o jednej z uvedených podstatných častí, nemožno hovoriť o vzniku úverovej zmluvy.

Zmluva o pôžičke podľa ust. § 657 OZ má povahu reálneho kontraktu, teda vznik pôžičky predpokladá nielen dohodu strán, ale aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky (pri peniazoch i bezhotovostným prevodom) dlžníkovi. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú: a) prenechanie veci na voľné nakladanie, teda aj spotrebovanie, b) druhovo určený predmet pôžičky, c) dočasnosť právneho vzťahu, d) povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu a e) obvykle aj doba splatnosti jej vrátenia. Ak však doba vrátenia pôžičky (splatnosť) nie je dohodnutá, dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka).

Z vykonaného dokazovania mal tak súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol právny vzťah na základe vyššie uvedenej uzavretej zmluvy zo dňa 29.01.2011. Aj s poukazom na to, že zo strany navrhovateľa išlo o činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 2 ObZ a zo strany odporcu nešlo o obdržanie peňažných prostriedkov na výkon jeho zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov navrhovateľom odporcovi, súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi vznikol právny vzťah v zmysle príslušných ust. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a rovnako v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je zvláštnym

zmluvným typom, spotrebiteľský úver môže byť dohodnutý v podobe rôznych typov zmlúv, napr. v zmluve o úvere podľa ust. § 497 ObZ, v zmluve o pôžičke podľa ust. § 657 OZ, v kúpnej zmluve podľa ust. § 588 OZ a pod. Súd sa tak v ďalšom zaoberal otázkou, o aký zmluvný typ v tomto prípade išlo. S poukazom na vyššie uvedené rozdielne pojmové znaky zmluvy o úvere a zmluvy o pôžičke, súd dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom má pojmové znaky zmluvy o pôžičke podľa ust. § 657 OZ, pričom ako reálny kontrakt vznikla samotným poskytnutím finančných prostriedkov vo výške 500,- eur už pri samotnom podpise zmluvy. Z jej obsahu nepochybne vyplýva, že vôľa zmluvných strán priamo smerovala k prenechaniu predmetnej peňažnej sumy navrhovateľom ako veriteľom odporcovi ako dlžníkovi pri uzavretí zmluvy. Vôľou zmluvných strán nebolo dohodnúť záväzok veriteľa poskytnúť po uzavretí zmluvy ako konsenzuálneho kontraktu až na požiadanie dlžníka peňažné prostriedky do sumy 500,- eur.

Navrhovateľ tak svoju povinnosť podľa ust. § 657 OZ splnil pri podpise zmluvy a prenechal odporcovi sumu 500,- eur s tým, že odporca sa mal zaviazat' vrátiť navrhovateľovi túto sumu zvýšenú o celkový poplatok za správu úveru vo výške 190,- eur, v ktorom mal byť zahrnutý jednak úrok podľa čl. I. zmluvy a jednak odplata podľa čl. I. zmluvy (v zmluve však nie je uvedené, v čom by mala spočívať táto odplata, resp. nie je uvedený jej kauzálny, t. j. ekonomický dôvod), a to všetko v 13-tich mesačných splátkach, a to prvých troch mesačných splátkach vo výške 2,50 eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10-tich mesačných splátkach vo výške 68,25 eur so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzatvorení zmluvy, pričom každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia mala byť splatná na 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

Úrok v zmysle ust. § 658 ods. 1 OZ je odplatou za užívanie peňažnej istiny a plní sa v určitom percente za určité obdobie. Účastníci zmluvy si tak môžu dohodnúť úroky spôsobom, ktorý spĺňa požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu podľa ust. § 37 ods. 1 OZ, obvykle je to určitým percentom stanoveným za príslušnú dobu, môže byť však aj stanovením konkrétnej sumy. Dohoda o výške úrokov však nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi, inak by bola takáto dohoda neplatná podľa ust. § 39 OZ. V tomto smere súd poukazuje na platnú judikatúru, podľa ktorej je možné považovať za neprimeraný úrok taký, ktorý je dohodnutý vo výške podstatne presahujúcej úrokovú mieru obvyklú v dobe dojednania úroku stanovenú zásadne s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

Zo znenia ust. § 657 a § 658 OZ nevyplýva, že by si zmluvné strany nemohli popri plnení dlžníka spočívajúcom vo vrátení sumy požičaných peňažných prostriedkov ako aj zaplatení úroku, dohodnúť aj ďalšie plnenie dlžníka, avšak súd má za to, že v dotknutom prípade navrhovateľ použil nekalú obchodnú praktiku, ktorou naoko poskytoval pôžičku s úrokom vo výške 20 % ročne, ak súd vychádzal z toho, že predmetný spotrebiteľský úver mal byť splatený v 13 mesačných splátkach [tento by aj pri prenechaní peňažnej sumy 500,- eur odporcovi na celé obdobie 13 mesiacov, teda pri záväzku odporcu vrátiť navrhovateľovi sumu 500,- eur naraz po uplynutí doby 13 mesiacov, bol v kapitalizovanej výške 108,33 eur; výpočet: $500,- \text{ eur} \times 20 \% \times (1 + 1/12, \text{ t.j. } 13 \text{ mesiacov}) = 108,33 \text{ eur}$], avšak skutočná výška úroku bola týmto spôsobom omnoho vyššia. Táto však bola prekrytá vykonštruovaním odplaty za poskytnutie úveru (ktorejo časťou podľa zmluvy bol aj úrok 20 %), ktorej výška a ani ekonomický dôvod, ako už bolo vyššie uvedené, nebol v zmluve vôbec ozrejmenej. Súd odhliadnuc od toho, že odporca nemal mať reálne peňažnú sumu 500,- eur prenechanú celú na obdobie 13 mesiacov (a už po 10 dňoch vlastne musel vrátiť jej časť a okrem toho posledná splátka mala byť splatná podľa zmluvne určenej splatnosti jednotlivých splátok už dňa 01.12.2011, teda za menej ako 13 mesiacov od prenechania sumy 500,- eur odporcovi), poukazuje na to, že výška odplaty v sume 190,- eur za poskytnutie peňažnej sumy 500,- eur odporcovi na celú dobu 13 mesiacov, by tvorila v ročnom vyjadrení 35,08 % poskytnutej sumy [výpočet: $190,- \text{ eur} / 13 \text{ mesiacov} = 14,6154 \text{ eur/mesiac}$; $14,6154 \text{ eur/mesiac} \times 12 \text{ mesiacov} / 500,- \text{ eur} = 0,3508, \text{ t. j. } 35,08 \%$]. Skutočná cena spotrebiteľského úveru vo forme pôžičky tak bola percentuálne vyjadrená nie priamo v zmluve, ale len odkazom na Obchodné podmienky navrhovateľa, s ktorými mal byť odporca oboznámený (tieto sa nachádzajú na rube zmluvy a sú spolu s rozhodcovskou doložkou podpísané odporcom), a to vo forme ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) vo výške 67,70 % pri splatnosti úveru 13 mesiacov a 66,19 % pri splatnosti úveru na 7 mesiacov. Z hľadiska peňažnej sumy bola cena spotrebiteľského úveru uvedená priamo v zmluve sumou 690,- eur.

Súd tak poukazuje na to, že dotknutá zmluva uzavretá medzi účastníkmi neobsahovala náležitosti podľa cit. 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 30.11.2011. V zmluve sa nikde nenachádza údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ustanovenie

zmluvy, ktoré stanovovalo termíny jednotlivých splátok odpočtom počtu dní od uzavretia zmluvy a počet splátok (rovnako v čl. 2 Obchodných podmienok bolo ustanovené, že konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle zmluvy o úvere rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru), nemožno považovať podľa názoru súdu za konformné so zmyslom a účelom sledovaným takto zakotvenou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu, spotrebiteľ (v tomto prípade dlžník) musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t. j. ktorým dňom. Takýto údaj však účastníkmi zmluvy uzavretá zmluva neobsahovala. Súčasne treba poukázať na to, že v zmluve sú uvedené dve varianty podmienok poskytnutia predmetného spotrebiteľského úveru, a to možnosť pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Ako už bolo vyššie uvedené, pri stanovení splátok podľa čl. II. zmluvy však pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov malo dôjsť k splatnosti poslednej splátky dňa 03.02.2012 (13 splátok pri splatnosti: 1. splátky dňa 08.02.2011, 2. splátky dňa 10.03.2011, 3. splátky dňa 09.04.2011, 4. splátky dňa 09.05.2011, 5. splátky dňa 08.06.2011, 6. splátky dňa 08.07.2011, 7. splátky dňa 07.08.2011, 8. splátky dňa 06.09.2011, 9. splátky dňa 06.10.2011, 10. splátky dňa 05.11.2011, 11. splátky dňa 05.12.2011, 12. splátky dňa 04.01.2012 a 13. splátky dňa 03.02.2012), t. j. v čase 12 mesiacov a 5 dní po poskytnutí spotrebiteľského úveru odporcovi. Možno tak konštatovať, že navrhovateľ opätovne použil nekalú praktiku, na základe ktorej sa mal javiť spotrebiteľský úver ako poskytovaný na obdobie 13 mesiacov, v skutočnosti bol však poskytnutý na kratšie obdobie na 12 mesiacov a 5 dní. V tomto kontexte tak možno považovať túto časť zmluvy, teda jej časť ustanovujúcu dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere za neurčitú (§ 37 ods. 1 OZ). Nemožno tak potom ani vychádzať z toho, že v zmluve sa nachádzalo ustanovenie, ktoré v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. obsahovalo určenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V ďalšom súd poukazuje na to, že sa v zmluve nikde nenachádza ani údaj podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o výške a počte iných poplatkov, ktoré mal odporca navrhovateľovi zaplatiť. Výška celkovej odplaty, aj keď bola v zmluve uvedená v sume 190,- eur, však zahŕňala aj úrok z pôžičky, ktorý bol len percentuálne vyjadrený, teda nie je zrejmé v akej výške boli iné poplatky, ktoré boli v zmluve označené ako odplata. Keďže bol nepochybne odporcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 500,- eur, však v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, je zmluva aj napriek chýbajúcim podstatným náležitostiam platná, avšak rovnako v zmysle uvedeného ustanovenia sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd tak vzhľadom na uvedené v ďalšom vychádzal z toho, že odporca bol povinný (iba) vrátiť požičanú sumu 500,- eur. Keďže nevyšlo najavo, že by odporca zaplatil navrhovateľovi do rozhodnutia súdu sumu vyššiu ako 46,75 eur (táto bola uhradená postupne, naposledy 28.06.2011), je naďalej povinný zaplatiť navrhovateľovi len sumu 453,25 eur (z celkovo žalovanej sumy 643,25 eur).

Pokiaľ sa týka splatnosti predmetnej pôžičky, súd poukazujúc na už vyššie konštatovanú neurčitost' vyplývajúcu z toho, že úver mal byť poskytnutý na 13 mesiacov s tým, že splatnosť poslednej splátky mala nastať skôr, t. j. 03.02.2012 a súčasne s poukazom na to, že všetkých 13 splátok, ktoré boli dohodnuté, neboli dohodnuté v rovnakej výške (prvé tri v sume 2,50 eur a ďalších 10 v sume 68,25 eur) v spojení s už deklarovanou bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru [ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.], považoval za neplatnú aj dohodu účastníkov o splatnosti poskytnutej pôžičky (§ 37 ods. 1 OZ). Nie je totiž možné, ak povinnosťou odporcu bolo vrátiť len sumu 500,- eur (teda pôžičku bez úroku a odmeny), určiť v akých vlastne splátkach a s akou splatnosťou mal odporca zaplatiť túto sumu, ak nešlo o 13 rovnomerných splátok a navyše ak pôžička mala byť na jednej strane poskytnutá na 13 mesiacov a na druhej strane splatnosť dojednaných splátok mala nastať skôr za 12 mesiacov a 5 dní po jej poskytnutí (03.02.2012). Vzhľadom k tomu, že uvedenú časť zmluvy postihnutou touto neplatnosťou je možné oddeliť od jej ostatného obsahu podľa ust. § 41 OZ, táto neplatnosť tak nespôsobuje neplatnosť celej dotknutej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd tak vychádzal z toho, že odporca bol povinný pôžičku vrátiť na základe výzvy veriteľa (navrhovateľa) podľa ust. § 653 OZ. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ súdu nepreukázal doručenie jeho výziev zo dňa 13.09.2011 a zo dňa 17.02.2012 odporcovi, súd v zmysle ust. § 41 ods. 3 O.s.p. považoval za výzvu na vrátenie nesplateného zostatku pôžičky (jej istiny) až návrh na začatie konania, ktorý bol odporcovi doručení dňa 09.07.2014. Odporca bol tak povinný svoj dlh uhradiť podľa ust. § 563 OZ nasledujúceho dňa, t. j. dňa 10.07.2014. Keďže nevyšlo najavo, že by odporca zaplatil navrhovateľovi do rozhodnutia súdu sumu 453,25 eur, dňom 11.07.2014 sa tak dostal odporca do omeškania s úhradou tohto peňažného záväzku.

Čo sa tak týka uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, súd mal za to, že navrhovateľovi vzniklo podľa ust. § 517 ods. 2 OZ právo požadovať od odporcu úroky z omeškania vo výške podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013 (§ 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže záväzkový vzťah medzi účastníkmi vznikol uzavretím zmluvy dňa 29.01.2011, t. j. pred 01.02.2013, teda účinnosťou nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z.), t. j. vo výške 8,15 % ročne (k 11.07.2014 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,15 %, o čom má súd vedomosť zo svojej činnosti, § 121 O.s.p.) zo sumy 453,25 eur od 11.07.2014 do zaplatenia. V ostatnom uplatnenom rozsahu navrhovateľovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania nevzniklo.

Pokiaľ ide o časť návrhu, ktorou si navrhovateľ uplatnil právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 115,50 eur (za 7 mesiacov od augusta 2011 do februára 2012, za každý mesiac sumu 16,50 eur), súd na daný prípad aplikoval ust. § 544 OZ. Súd je však toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal platné uzavretie písomnej dohody zmluvných strán o zmluvnej pokute, ako to predpokladá ust. § 544 ods. 2 OZ. Táto zmluvná pokuta medzi účastníkmi konania nebola písomne dojednaná priamo v zmluve o úvere č. 320102565. Záver o jej písomnom dojednaní možno hľadať v znení ust. čl. 3 Obchodných podmienok, pokiaľ dlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II. zmluvy, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zároveň zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa odporca dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky.

Podľa názoru súdu je možné bez najmenších pochybností považovať dotknuté ustanovenie čl. 3 Obchodných podmienok za v rozpore s ust. § 53 ods. 1 v spojení s ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku) a teda v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ za neplatné. S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993) Súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka, ktorá bola dohodnutá v predmetnej (formulárovej) zmluve, ktorej obsah spotrebiteľ (odporca) nemohol pri jej uzavretí ovplyvniť, ak chcel vstúpiť s navrhovateľom do zmluvného vzťahu a ktorá zaväzuje spotrebiteľa (odporcu) na zaplatenie sankcie - zmluvnej pokuty ako opakujúceho sa plnenia, ktorého mesačná výška zodpovedá v percentuálnom vyjadrení 3,3 % z istiny (zrejme poskytnutej sumy 500,- eur) a v peňažnom vyjadrení sume 16,50 eur mesačne (3,3 % x 500,- eur = 16,50 eur) a ktorej ročná výška tak zodpovedá v percentuálnom vyjadrení 39,60 % z istiny úveru (3,3 % x 12 mesiacov = 39,60 %) a v peňažnej sume 198,- eur (16,50 x 12 mesiacov = 198,- eur) bez ohľadu na celkovo dlžnú sumu (ktorá mohla byť v konkrétnom prípade napr. vo výške 1,- euro, v takomto prípade by mal spotrebiteľ povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu za jeden mesiac vo výške 16,5-násobku dlžnej sumy, čo je bez pochybností zjavne neprimerané), je bez akýchkoľvek pochybností neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda zo zákona neplatnou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Ak teda zmluvná pokuta nebola platne dojednaná medzi účastníkmi, nemôže sa na základe absolútne neplatného zmluvného dojednania domáhať navrhovateľ zaplatenia predmetnej zmluvnej pokuty vo výške 115,50 eur a rovnako súd nemohol na tento prípad aplikovať ani ust. § 545a OZ, keďže výšku neplatne dojednanej zmluvnej pokuty nemožno súdom moderovať (znižovať).

Cit. ust. § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná. Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku.

Súd má vedomosť, že rozsudkami Okresného súdu Žilina č. k. 6C/342/2013-31 zo dňa 18.03.2014, č. k. 6C/7/2014-27 zo dňa 28.03.2014, č. k. 6C/81/2014-31 zo dňa 20.05.2014, č. k. 6C/83/2014-26 zo dňa 20.05.2014, č. k. 6C/97/2014-30 zo dňa 20.05.2014, 6C/112/2014-29 zo dňa 13.06.2014 a

6C/113/2014-27 zo dňa 06.06.2014, ktoré už nadobudli právoplatnosť, bolo rovnaké zmluvné dojednanie (ako v prejednávanej veci ust. čl. 3 Obchodných podmienok) vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Aj z tohto dôvodu súd nemohol priznať takémuto nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty uplatnenému navrhovateľom v prejednávanej veci právnu ochranu.

S poukazom na uvedené dôvody súd návrhu vyhovel v časti o zaplatenie sumy 453,25 eur (zostatok nesplatennej istiny pôžičky) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 453,25 eur od 11.07.2014 do zaplatenia a v ostatnej časti návrh zamietol, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p., pričom vychádzal zároveň z toho, že pomer úspechu navrhovateľa (49 %; istina: 453,25 eur + 4,35 eur: úroky z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 453,25 eur od 11.07.2014 do 22.08.2014, t. j. do dňa vyhlásenia rozsudku = 459,60 eur) a odporcu (51 %; istina: 305,50 eur +) 178,14 eur: úroky z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 643,25 eur od 12.08.2011 do 10.07.2011 + 2,13 eur: úroky z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 190,- eur od 11.07.2014 do 22.08.2014 + 0,72 eur: úroky z omeškania vo výške 1,35 % ročne zo sumy 453,25 eur od 11.07.2014 do 22.08.2014 = 486,49 eur) v konaní bol takmer rovnaký (počítajúc aj úroky z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku), a preto o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).